

ನೂರಾರು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಪದಗಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಕತೆ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮರುಜೀವ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಅದೇ ರೀತಿ, ಪರಿಸರ-ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವಾಗ ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಲೇಖಕರಾಗಿ ನೀವು ಬಯಸುವ ಪರಿಣಾಮ ಉಂಟಾಗಲು ಇದಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾದ ಪದ ಬಳಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇನೋ ಅನಿಸುವಂತಿರುತ್ತದೆ. ಬರವಣಿಗೆಯ ಭಾಷೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೇಳುವ ತವಕ...

ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು (ನನ್ನ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು) ಓದಿರುವ ಸಾಹಿತ್ಯಾಸಕ್ತರು, ವಿಮರ್ಶಕರು ಬೆಂಬಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಾದೇಶಿಕತೆಗೆ ಅಲ್ಲಿನ ಜನಗಳ ಭಾಷೆ ಕೂಡಾ ಬೆನ್ನಲುಬಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ನಾನು ಬಳಸಿದ, ತುಳುವಿನಿಂದ ಟಂಕಿಸಿದ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಬಳಸದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ನಾನು ಹೇಳಹೊರಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಜೀವಂತಿಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ.

ಹಳ್ಳಿ ಹೃದಯದ ನಾವೂ ನೀವೂ ಬಳಸುವ ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದು ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಆತ ಯತ್ತಿಸಿದಲ್ಲಿ ಅದು ಕೃತಕವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಪರಿಸರವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವಾಗಲೂ, ಹಿಂದೆ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದು, ಈಗ ನಾಗರಿಕ ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೊಳಗಾದ ಪದಪುಂಜಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದು ತಪ್ಪಾಗದು ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

◆ 'ಊರು' ಬಿಟ್ಟರೆ ನಿಮ್ಮ ಕತೆಗಳ ಹೆಣಿಗೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಮೆರಿಕ, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮುಂಬಯಿ. ಚಿಕ್ಕ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಸಹ್ಯ, ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹ ಎನಿಸುವ ಮನುಷ್ಯನ ಒರಕೋರೆ, ಸಣ್ಣತನಗಳು ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಕ್ರೂರವೆನಿಸುವುದರ ಸೋಜಿಗ ಏನು? ಊರಲ್ಲಾಗಲೀ ಮುಂಬಯಿಯಂತಹ ಮಹಾನಗರಗಳಲ್ಲಾಗಲೀ ಕಂಡು ಬರುವ ಮನುಷ್ಯರ ಸಣ್ಣತನ, ಹಿಂಸೆ, ಅಮಾನವೀಯತೆ, ಕ್ರೌರ್ಯವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವಾಗ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಾಗಿರುವ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದು ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಳ್ಳಿ ಜನಗಳೆಲ್ಲ ಮುಗ್ಧರು, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರು

◆ ಈವರೆಗೆ ಬರೆದಿರುವ ಕತೆ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ನೀವು ನಿಖರವಾಗಿ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಹೊರಟ ಅನುಭವ ಓದುಗರನ್ನು ತಲುಪಿದೆ ಎಂಬ ತೃಪ್ತಿ ನಿಮಗಿದೆಯೇ? ಯಾವುದಾದರೂ ಪ್ರಕಟಿತ ಕತೆ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಷ್ಕರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಅನಿಸಿದೆಯೇ? ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇದೆ. ಆದರೆ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಯಾವ ಸ್ತರದಲ್ಲಿ ತಲುಪಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ವಿಷಯ ಮಾಗಿದ ಬಳಿಕವೇ ಕತೆ ಯಾ ಕಾದಂಬರಿಯಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂದಿದ್ದೇನೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಪರಿಷ್ಕರಣೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಇಲ್ಲ.

ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 2020

ವಾಯಲರ್